

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО⁽¹⁾, респ. принципите на правна сигурност, на зачитане на придобитите права и на ефективност на правото на Съюза да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като процесната по главното производство, съгласно която първата корекция на пенсията за осигурителен стаж и възраст на групата държавни служители, които са имали право на пенсия за осигурителен стаж и възраст (обща пенсия съгласно Pensionsgesetz 1965) най-късно на 1 декември 2021 г., трябва да се извърши с действие едва от 1 януари на втората календарна година след възникването на правото на пенсия за осигурителен стаж, докато първата корекция на пенсията за осигурителен стаж и възраст на групата държавни служители, които са имали или ще имат право на осигурителен стаж и възраст (обща пенсия съгласно Pensionsgesetz 1965) едва от 1 януари 2022 г., трябва да се извърши с действие още от 1 януари на първата календарна година след възникването на правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заостота и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Bologna (Италия), постъпило на 7 февруари 2022 г. — BU/Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

(Дело C-80/22)

(2022/C 158/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Bologna

Страни в главното производство

Жалбоподател: ВU

Ответник: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino (Министерство на вътрешните работи, Отдел за граждански свободи и имиграция — Звено „Дъблин“)

Преюдициални въпроси

1) Какви са правните последици, които правото на Европейския съюз предвижда в случай на неизпълнение от молещата държава, в рамките на процедура по обратно приемане по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година⁽¹⁾, на задължението за предоставяне на информация по член 4 или на задължението за провеждане на индивидуално интервю с кандидата по член 5 от този Регламент, и по-специално дали членове 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 604/2013 трябва да се тълкуват:

— в смисъл, че непредоставянето на информационната брошура, предвидена в член 4, параграф 2, на лице, което се намира в описаните в член 23 от Регламента условия, или непровеждането на индивидуално интервю с кандидата съгласно член 5 от Регламента, сами по себе си водят до непоправима незаконосъобразност на решението за прехвърляне и до последващо прехвърляне на молещата държава членка на компетентността за разглеждане на молбата за международна закрила;

— или в смисъл, че незаконосъобразността на решението за прехвърляне зависи от твърдението и доказването, че процедурата би довела до различен резултат, ако органът на молещата държава бе изпълнил задълженията, предвидени в членове 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 604/2013;

— или в смисъл, че органът на молещата държава въобще не е длъжен да осигури на чужденеца, спрямо когото се прилага процедура по прехвърляне в замолената държава членка, предвидените в членове 4 и 5 от Регламент (ЕС) № 604/2013 гаранции за предоставяне на информация и участие?

2) Трябва ли член 27, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013, самостоятелно или във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува:

— в смисъл, че налага задължението да се осигурят предвидените в членове 4 и 5 от Регламента гаранции на чужденец, спрямо когото се прилага процедура по прехвърляне в друга държава членка, като инструмент за защита на правото на ефективна правна защита срещу решение за прехвърляне;

- при утвърдителен отговор, в смисъл че съдебният орган, сезиран с искане за отмяна на решението за прехвърляне по член 27 от Регламент (ЕС) № 604/2013, има право да разгледа отново по същество решението, с което административният орган на замолената държава, прилагайки критериите за компетентност по глава III от Регламента, е установил компетентността си да се произнесе по подадената от кандидата молба за международна закрила?

(¹) Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31.).